

РЕШЕНИЕ

№ 7556

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12541** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ХИТ АУТО БТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1407, район „Т.“,[жк], , със съдебен адрес [населено място], [улица], , чрез адв. С. К. от САК, срещу Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 1513 от 19.11.2024 г., издадено от директора на Дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят твърди, че решението е нищожно, незаконосъобразно и необосновано, като издадено в нарушение на административнопроизводствените правила. Счита, че с диспозитива на решението за поправка на очевидна фактическа грешка се установяват нови задължения за ревизираното лице, което по своята същност не представлява поправка на очевидна фактическа грешка. Не се касаело за поправка на грешки, свързани с грешно изписване на индивидуализиращи белези, грешки при пресмятане и др. Вместо поправянето на ОФГ да разкрива вече формираната воля на административния орган, в случая било направено изменение на решението чрез изменение на волята на органа. Изложеното, като краен резултат, водело до различен изход на административното производство, във вреда на проверяваното лице, като на практика с обжалваното решение, органът е извършил незаконосъобразно допълване и изменение на вече издаден акт. Счита, че незаконосъобразността на Решение № 872/06.06.2022 г. на директора на ДОДОП С. не може да бъде изправена по реда на чл. 62, ал. 2 от АПК. Поддържа, че изначално формираната в Решение № 872/06.06.2022 г. воля е неясна. Претендира за

прогласяване на обжалваното решение за нищожност или за незаконосъобразно, както и за присъждане на разноски за държавна такса.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. М..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Установява се от мотивите на Решение №872 от 06.06.2022г. на директора на дирекция ОДОП С., че със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221021003035-020-001 от 27.05.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „ХИТ АУТО БТ“ ООД за установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.01.2018 г. до 31.01.2021 г., както и задължения за корпоративен данък за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

По данни в Решение №872 от 06.06.2022г., ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221021003035-091-001 от 15.03.2022 г., с който са установени задължения по ЗДДС общо в размер на 24 292,87 лв. и лихва общо в размер на 9 582,92 лв. за данъчни периоди м. 01.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., от м. 10.2019г. до м. 02.2020 г., м. 05.2020 г., м. 07.2020 г., м. 09. 2020 г. и м. 12.2020 г., определени са допълнителни задължения за лихви за забава за данъчни периоди м. 05.2018 г. и м. 12.2020 г., както и допълнително е начислен корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. общо в размер на 19 659,15 лв. и лихвите за забава общо в размер 2 456,40 лв.

По подадена от ревизираното дружество жалба вх. №53-06-2825 от 01.04.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-519/05.04.2022г. по регистъра на дирекция ОДОП С., е постановено Решение №872 от 06.06.2022г. на директора на дирекция ОДОП С.. Съобразно правомощията на горестоящия орган, в диспозитива на решението са установени следните задължения:

1. Оспореният РА е отменен в частта на извършените корекции по ЗДДС за м. 12.2020 г., ведно със съответната лихва за забава в размер на 45,75 лв.
2. Оспореният РА е изменен, както следва: за м. 12.2019 г. от установен ДДС за внасяне в размер на 93 334,47 лв., определям ДДС за внасяне в размер на 93 132,08 лв.; за м. 01.2020г. от установен ДДС за внасяне в размер на 70 502,83лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 67 705,90 лв., ведно със съответните лихви за забава, както и в оспорената част на извършените корекции по ЗКПО за задължения за корпоративен данък за 2018 г. от установен корпоративен данък за внасяне в размер на 5 802,76 лв., определям на дължим корпоративен данък в размер на 5 079,28 лв. и за 2019 г. от установен корпоративен данък за внасяне в размер на 13 430,94 лв., определям на дължим корпоративен данък в размер на 6 118,33 лв., ведно със съответните лихви за забава и за 2020 г. от установен корпоративен данък за внасяне в размер на 22 171,72 лв., на дължим корпоративен данък в размер на 11 598,44 лв., като след приспадане на внесените авансови вноски и данъка по годишната данъчна декларация остава надвнесен данък в размер на 123,97 лв.
3. Оспореният РА е потвърден в частта на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м. 05.2018 г. и определената лихва за забава за м. 12.2020 г. в размер на 2 218,52 лв.
4. Жалбата по административен ред за данъчни периодите по ЗДДС от м. 02.2018 г. до м. 04.2018 г., м. 07.2018 г., от м. 09.2018 г. до м. 09.2019 г., м. 03.2020 г., м. 04.2020 г., м. 06.2020 г., м. 08.2020 г., от м. 10.2020 г. до м. 11.2020 г. и м. 01.2021 г. частично е

оставена без разглеждане като недопустима, поради липса на правен интерес от обжалване.

Обжалваното Решение № 1513 от 19.11.2024 г. е постановено в производство по реда на чл. 133, ал. 3 във вр. с чл. 155, ал. 9 от ДОПК. С него, по реда на поправката на очевидна фактическа, е допусната такава поправка, както в мотивите, така и в диспозитива на Решение № 872 от 06.06.2022г.

Решаващият орган е приел, че в мотивите на поправеното решение на стр. 27, абз. №5, ред №4 е записано „м. 10.2018 г.“ вместо „м. 10.2019 г.“. С други думи, на стр. № 27, абз. № 5, ред № 4 в мотивите на Решение № 872 от 06.06.2022г. на директора на дирекция ОДОП С., е налице неточно отразяване на годината.

В допълнение е посочено в решението за поправка, че на стр. № 29, абз. № 3, от диспозитива на Решение №872 от 06.06.2022г. на директора на дирекция ОДОП С., е налице непълно изписване на данъчните периоди в частта по ЗДДС, в която РА се потвърждава. Намерил е, че така установеното несъответствие между формираната воля на решаващия орган и нейното външно изразяване в писмения акт, следва да бъде отстранено по реда за поправка на очевидна фактическа грешка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореното Решение № 1513 от 19.11.2024 г. е съобщено на ревизираното лице на 20.11.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по пощата на 04.12.2024 г. – в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт съгласно чл.155, ал.9, вр. чл.133, ал.3, вр. чл.156, ал.1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е частично основателна.

Принципно правилна е тезата на жалбоподателя, че в производството за поправка на очевидна фактическа грешка (ОФГ) по реда на чл. 62, ал. 2 АПК е недопустимо да се променя формираната воля на органа, нито да бъде допълвано неговото основно волеизявление. Производството за поправка на ОФГ е приложимо по отношение на допуснати в акта очевидни неточности, грешки, свързани с грешно изписване на индивидуализиращи белези, грешки при пресмятане и др. подобни, но не и такива, които водят до изменение на вече формираната от административния орган воля.

Предмет на установяване в хода на процесната ревизия, възложена със ЗВР №Р-22221021003035-020-001 от 27.05.2021 г., са задълженията на „ХИТ АУТО БТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.01.2021 г. и за корпоративен данък по ЗКПО от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221021003035-091-001 от 15.03.2022 г., който е оспорен по административен ред в цялост.

С обжалваното в настоящето производство Решение № 1513 от 19.11.2024 г. са поправени две ОФГ:

1. Допусната е поправка на ОФГ в мотивите на Решение №872/06.06.2022г. в следния смисъл: на страница №27, абз. №5, ред №4 в мотивите вместо: „м. 10.2018 г.“, да се чете: „м. 10.2019 г.“.

От мотивите на Решение № 1513 от 19.11.2024 г. не става ясно откъде произтича тази грешка в Решение №872 от 06.06.2022г., нито защо същата следва да бъде поправена относно годината.

При внимателен прочит на Решение №872 от 06.06.2022г. не се установяват

изложени изрични мотиви относно данъчен период м.10.2018 г. Този данъчен период на 2018 г. не е посочен в отменителната, изменителната или прекратителна част на РА по ЗДДС. Относно м.10.2019 г. релевантни мотиви се откриват на стр.7, т.4, но без излагане на изрични доводи както относно основанието, така и относно размера на установените данъчни задължения по ЗДДС.

По изложените съображения за данъчни периоди м.10.2018 г. и м.10.2019 г. решаващият състав на АССГ не приема, че в тази част е налице основание по чл.133, ал.3, вр. чл.155, ал.9 от ДОПК за поправка на очевидна техническа грешка в Решение №872/06.06.2022г. При липсата на яснота и на изложени мотиви в Решение №872/06.06.2022г. относно размера на установените данъчни задължения по ЗДДС за м.10.2018 г. и за м.10.2019 г. извършената поправка на очевидна фактическа грешка чрез „замяна“ на „м.10.2018 г.“ с „м.10.2019 г.“ не осъществява състава на основанието по чл.133, ал.3, вр. чл.155, ал.9 от ДОПК.

Дължимата е отмяна на Решение № 1513 от 19.11.2024 г. в тази му част. За пълнота следва да се отбележи, че не е налице основание за прогласяване нищожността на оспореното решение.

В АПК не са формулирани основания за нищожност на административните актове. Теорията и съдебната практика са възприели критерий, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност: 1. Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3. Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен на посоченото основание би бил този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност. В този смисъл е Решение № 2742 от 24.02.2012 г. по адм. д. № 6335/2011 г., VII отд. на ВАС.

Разпоредбата на чл.133, ал.3, вр. чл.155, ал.9 от ДОПК, не урежда преклузивен срок за поправка на грешката, а използваният глагол „може по своя инициатива“ е указание, че преценката за наличието на основание за поправка на ОФГ е в дискрецията на органа, постановил поправения акт. В случая, решението за поправка е издадено от органа, издал поправения акт, и без допуснати други съществени пороци по смисъла на чл.146, т.2-т.5 от АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК, обуславящи нищожност на акта.

За пълнота съдът следва да отбележи, че намира доказателствата на л.53-56 от делото, както и представените от адв. К. в о.с.з. на 21.02.2025г., за неотнормими към спора.

2. С оспореното решение е допусната поправка в диспозитива на Решение №872/06.06.2022г., на стр. №29, абз. №3, като вместо: „Потвърждавам Ревизионен акт №Р-22221021003035-091 -001 от 15.03.2022 г., в оспорената част на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м. 05.2018 г. и определената лихва за забава за м. 12.2020 г. в размер на 2 218,52 лв.“, следва да се чете: „Потвърждавам Ревизионен акт №Р-22221021003035-091-001 от 15.03.2022 г., в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 01.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., м. 02.2020 г., м. 05.2020 г., м. 07.2020 г. и м. 09.2020 г., ведно със съответните лихви, както и в частта на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м. 05.2018 г. и определената лихва за забава за м. 12.2020 г. в размер на 2 218,52 лв.“

На стр. 29, абз. 3 от диспозитива на Решение №872/06.06.2022г. е формиран следният потвърдителен диспозитив на Решение № 872 от 06.06.2022г.: „Потвърждавам Ревизионен акт № Р-22221021003035-091-001 от 15.03.2022 г., в оспорената част на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м. 05.2018 г. и определената лихва за забава за м. 12.2020 г. в размер на 2 218,52 лв.“.

В мотивите на стр.27, абзац 5, изр.4 от Решение № 872 от 06.06.2022г. горестоящият орган е формирал воля оспореният изцяло пред него РА да бъде потвърден в определени части, а именно: „потвърден в частта на извършените корекции по ЗДДС за данъчните периоди м. 01.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., м. 10.2018 г., м. 11.2019 г., м. 02.2020 г., м. 05.2020 г., м. 07.2020 г. и м. 09.2020 г.“.

Видно от диспозитива на стр.29, абзац 3, тези части, изрично посочени в мотивите, са пропуснати. Вместо това, потвърдителната част от диспозитива на Решение № 872 от 06.06.2022г. съдържа единствено мотивите от стр.28, абзац 1, ред от 7 до ред 9, а именно: „да се потвърди РА в частта на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м. 05.2018 г. и определената лихва за забава в размер на 2 218,52 лв. за м. 12.2020 г.“.

Касае се за пропуск на горестоящия орган да изрази в диспозитива на Решение № 872 от 06.06.2022г. формираните вече в мотивите му доводи за изрично потвърждаване на РА в определени негови части. Правилно и законосъобразно с оспореното Решение № 1513 от 19.11.2024 г. решаващият орган е приел, че редът за поправка на този фактически пропуск е очевидната фактическа грешка, с изключение на посочената в т.1 от настоящето решение поправка, а именно „м.10.2018 г.“ да бъде заменен с „м.10.2019 г.“.

При така установеното съдържание на мотиви и диспозитив на Решение № 872 от 06.06.2022г. решаващият състав на АССГ не намира, че с оспореното Решение № 1513 от 19.11.2024 г. е допуснато изменение на волята на административния орган, формирана в диспозитива на Решение № 872 от 06.06.2022г., нито са установени нови данъчни задължения на ревизираното дружество. Изложеното опровергава тезата на жалбоподателя за изменението на формираната от горестоящия орган воля в тази част на решението. Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

Следва да се сподели като правилна тезата на ответника, че по силата на чл.156, ал.4 от ДОПК липсата на произнасяне от горестоящия орган по всички части на оспорването по административен ред, е приравнена на мълчаливо потвърждаване на

РА, поради което непостановяването на решението за поправка не би довело до изменение на първоначалната воля на органа.

При този изход на спора разноски не следва да се присъждат и следва да останат така, както са направени.

Водим от горното, Административен съд София град, Първо отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ХИТ АУТО БТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1407, район „Т.“,[жк], , със съдебен адрес [населено място], [улица], , чрез адв. С. К. от САК, Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 1513 от 19.11.2024 г., издадено от директора на Дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП, в частта, с която е допусната поправка на ОФГ в мотивите на Решение №872/06.06.2022г. в следния смисъл: на страница №27, абз. №5, ред №4 в мотивите вместо: „м. 10.2018 г.“, да се чете: „м. 10.2019 г.“.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ХИТ АУТО БТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1407, район „Т.“,[жк], , със съдебен адрес [населено място], [улица], , чрез адв. С. К. от САК, срещу Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 1513 от 19.11.2024 г., издадено от директора на Дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП, в частта, с която е допусната поправка на ОФГ в диспозитива на Решение №872/06.06.2022г., на стр. №29, абз. №3, като вместо: „Потвърждавам Ревизионен акт №Р-22221021003035-091-001 от 15.03.2022 г., в оспорената част на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м. 05.2018 г. и определената лихва за забава за м. 12.2020 г. в размер на 2 218,52 лв.“, следва да се чете: „Потвърждавам Ревизионен акт №Р-22221021003035-091-001 от 15.03.2022 г., в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 01.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., м. 10.2018 г., м. 11.2019 г., м. 02.2020 г., м. 05.2020 г., м. 07.2020 г. и м. 09.2020 г., ведно със съответните лихви, както и в частта на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м. 05.2018 г. и определената лихва за забава за м. 12.2020 г. в размер на 2 218,52 лв.“

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: